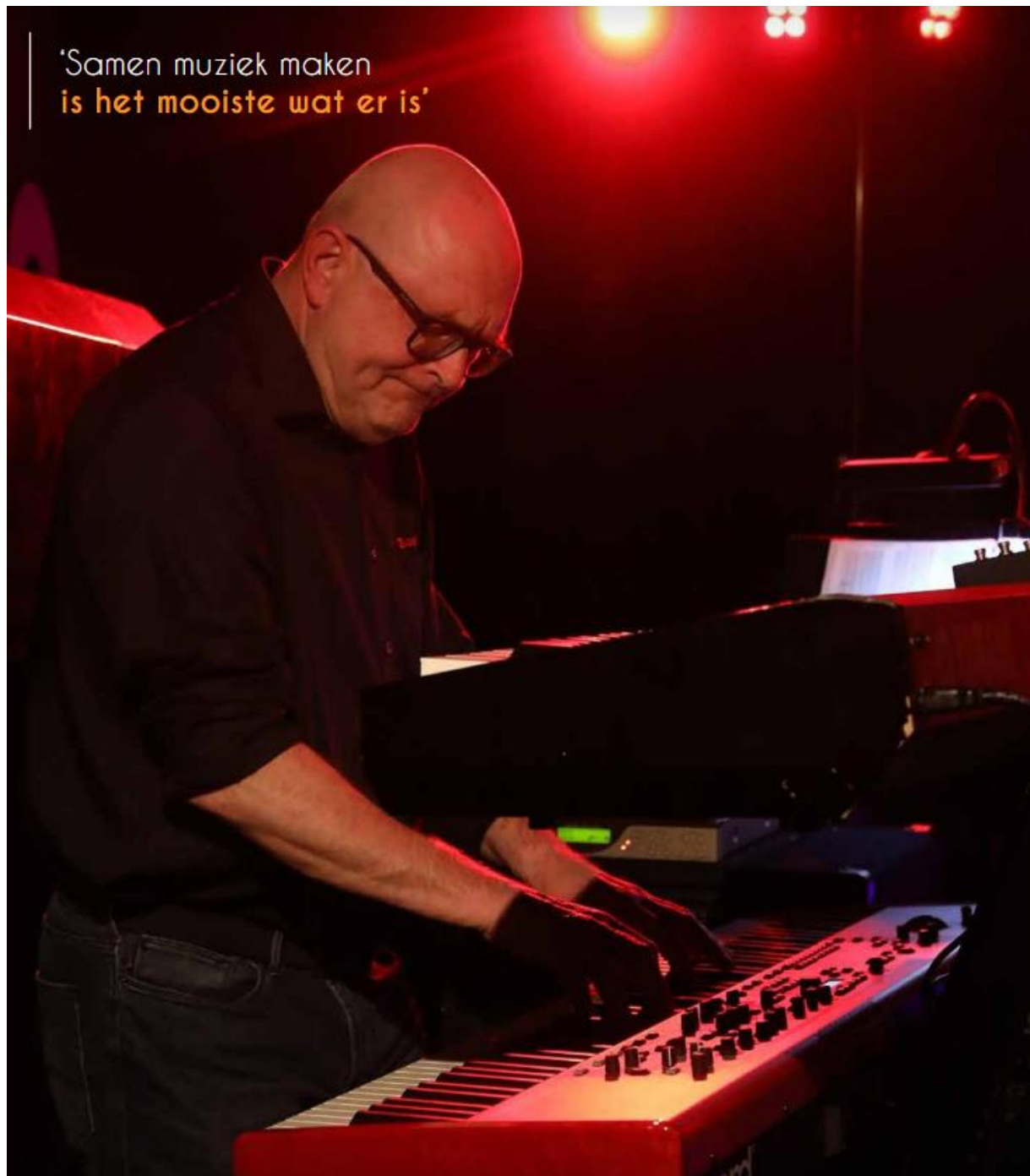

Uit de glossy 'VIJF' van Gemeente Vijfheerenlanden.
Het portret van rockmuzikant, brandstoffenhandelaar én
kerkorganist Roel de With

(foto's & tekst: Geurt Mouthaan)

mei 2019

MUZIEK EN GEZELLIGHEID

DE BRANDSTOF VAN ROEL

Rockmuzikant en kerkorganist, brandstofhandelaar en kroegbaas; ondernemer Roel de With uit Lexmond herbergt het allemaal in één persoon. Een portret.

Vrijdagmiddag, tankstation Van Zessen in Lexmond. In het zonnetje op een bankje is eigenaar Roel de With in zijn element. Praten over zijn achtergrond, over wat hem drijft, tussendoor de klanten begroetend, dat doet hij graag. Natuurlijk kan het onderwerp 'muziek' daarbij niet ontbreken. Op zaterdagavond vind je Roel de With als toetsenist van de nederpopband Met Maten in het café, terwijl hij op zondag achter de zwart-witte toetsen zit van het kerkorgel in kerkelijk centrum Lux Mundi te Lexmond. Is er een afstand tussen kerk en kroeg? Zo ziet hij dat in ieder geval niet. "De link ertussen is de klassieke muziek; in de nummers die ik in de band speel komt dat vaak terug. Elk concert begin ik hetzelfde: met het intro van de Toccata en Fuga in D-mineur van J.S. Bach. Ik geniet ervan om in de kerk 'op de bok' te zitten, leiding te geven aan de samenzang, maar ik geniet net zoveel om samen met de band muziek te maken. Dat is het mooiste wat er is."

Kapitein van een oceaanstomer

Als Roel de With betere ogen had gehad, was het waarschijnlijker geweest dat hij duizenden kilometers had gemaakt op de wereldzeeën. Niet de eigen baas van een tankstation, maar kapitein van een oceaanstomer; het had zomaar gekund. "Op de middelbare school wist ik echt niet wat ik wilde worden. Ik ben gestopt met school en meldde me aan voor de Zeevaartschool. Maar omdat

mijn ogen niet goed genoeg waren, werd ik afgekeurd", blikt hij terug. Het betekende het begin van een tocht langs diverse beroepen; jarenlang was Roel de With actief als autospuitser, chef werkplaats, was hij vertegenwoordiger van autolak, volgde hij een opleiding tot grafisch ontwerper, sloopte hij auto's en knapte hij ze op én hij zat ook nog enige tijd in de fruithandel. Maar om nou te zeggen dat hij zijn bestemming in één van deze bezigheden vond, nee. "Het spuiten van auto's was niet zonder risico, dat wilde ik niet tot mijn pensioen doen. En op de grafische opleiding zat ik toen ik al in de dertig was. Ik kon door mijn leeftijd niet eens een stageplek vinden. Had ik daar verder in willen gaan, dan had ik uitzonderlijk goed moeten zijn. Dat was ik niet. Maar ik heb er nog steeds profijt van: ik maak mijn eigen advertenties op."

Altijd een uitweg

Zijn schoonfamilie bracht uiteindelijke de huidige koers in zijn leven. "Ik ben altijd gek geweest op de familie Van Zessen", lacht Roel. Hij verwijst daarmee niet alleen naar zijn echtgenote, maar zeker ook naar zijn schoonvader, Kees van Zessen, grondlegger van brandstofhandel Van Zessen. "Wat ik in hem bewonderde was zijn vermogen om out of the box te denken, altijd oplossingsgericht. Als niemand een uitweg zag, dan wist hij er wel één te vinden. Hij koos zijn eigen weg. En hij had een groot sociaal gevoel. Tijdens de Watersnoodramp in 1953 zei hij zonder veel na te denken tegen Marius Bos: 'We gaan helpen.' Ze pakten een vrachtwagen, reden naar Zeeland en hielpen daar mensen hun spullen te verhuizen. Zo'n man was het." »

Bij de pomp

Hij was het die Roel in de jaren negentig vroeg of hij zin had om het tankstation, toen nog aan de Dorpsstraat, over te nemen. "Dat heb ik gedaan en ik heb er werkelijk nooit spijt van gehad. Ik hou van mensen, van een praatje met ze aangaan én service verlenen. Aan de Dorpsstraat zorgde ik ervoor dat ik zoveel mogelijk buiten was, bij de pompen. We hebben daar toen een grondige sanering gehad. Tegen de omgevingsvergunning werd geen enkel bezwaar ingediend. De gemeente wist niet wat ze meemaakten; dat was nog nooit gebeurd. Het liet zien wat voor een gunfactor mijn schoonvader en ik zelf hadden opgebouwd."

De Lexmondse ondernemer ziet trouwens bij zichzelf wel een verschil in zakendoen met zijn schoonvader. "Kees liep altijd voorop, ik zorg dat ik meeloop. Hij had het hier waarschijnlijk al vol gezet met laadpalen voor elektrische auto's. Zelf houd ik de ontwikkelingen wel heel goed in de gaten. Het is een branche die de afgelopen jaren sterk is veranderd. Daar spelen we op in, maar voorop lopen is niet mijn doel. We wachten nu af welke kant het met het vervoer opgaat. Ik ben ervan overtuigd dat elektrisch rijden een tussenfase is. Alles op een accu laten rijden is simpelweg niet

haalbaar. En het produceren en recyclen van een elektrische auto, met name de accu's, kost veel meer CO2 dan van een benzine- of dieselauto."

'Ik ben altijd gek geweest op de familie Van Zessen'

Stronteigenwijze drammer

Het is lastig voor te stellen, maar Roel laat er geen misverstand over bestaan: er zitten ook mindere kanten aan het karakter van de welbespraakte Lexmonder. "Ik kan een ongelooflijke stronteigenwijze drammer zijn. En ja, ik maak me ook wel eens boos. Zo ben ik hier in de shop ooit een keer zó gekrenkt. We hebben een foaienpot staan voor KiKa. Iedereen die naar de wc wil, wordt gevraagd daar wat in te doen. Er kwam eens een man die dat niet wilde. 'Ik bepaal zelf aan welk doel ik mijn geld uitgeef', zei hij. Prima, even goede vrienden. Maar hij wilde toch naar de wc. 'Het is uw keuze; dit is de voorwaarde om hier naar het toilet te gaan', zei ik. Hij stond er vervolgens op om de baas te spreken. 'Dat komt goed uit, want dat ben ik zelf', zei ik. Uiteindelijk is

hij briesend de deur uitgegaan. Wat mij het meest raakte was dat hij zei: 'Wie zegt dat het naar KiKa gaat? Voor hetzelfde geld houd je het zelf.' Dat twijfelen aan mijn integriteit, dat raakte me echt. Als ik nu terughaal, word ik weer nijdig."

Het is een uitzondering, benadrukt hij meteen ook. Want gezelligheid voert de boventoon aan de Driemolensweg. Voor Roel de With is een tankstation een soort kroeg, die naast benzine en diesel ook draait om sociale contacten. De locatie net buiten het dorp, bij de afslag naar de A27, is voor velen een bekende tussenstop. Niet alleen voor brandstof of het wassen van de auto in één van de wasboxen, maar ook om even bij te kletsen met een bak koffie in of buiten de shop. Zeker met mooi weer zijn de bankjes langs de muren en de picknickbankjes op het grasveld vrijwel altijd bezet. "Ze kunnen me geen groter plezier doen dan een compliment maken over mijn tankstation. Echt, dat streelt me elke keer weer. Je maakt soms zulke mooie momenten mee. Zo heb ik wel eens een huwelijksaanzoek gehad van een vrouwelijke klant. 'Zo'n vent wil ik wel', zei ze. Ik heb toch maar gezegd dat ik al getrouwd was. 'Dan ben ik jaloers op je vrouw', reageerde ze. Prachtig toch?" ■

Tekst & Foto's: Geurt Mouthaan